

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือนในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ได้ทำการศึกษาจากข้อมูลหลายด้านมาประกอบกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ของครัวเรือนสมาชิก และเพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอย่างมีประสิทธิภาพในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ของครัวเรือนสมาชิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการศึกษามากจากการสุ่มครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 400 ครัวเรือน ซึ่งผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ครบตามระเบียบวิธีการวิจัย และผลการศึกษาได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของครัวเรือนตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือนในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีวิเคราะห์เส้นห่อหุ้ม (Data Envelopment Analysis)

ตอนที่ 3 สภาพปัญหาการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอย่างมีประสิทธิภาพในเขต อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ของครัวเรือนสมาชิก

4.1 ลักษณะทั่วไปของครัวเรือนตัวอย่าง

ระดับการศึกษาของครัวเรือนตัวอย่างจากการศึกษา พบว่า การศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่ามี จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.5 ของทั้งหมด การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมี จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของทั้งหมด และการศึกษาในระดับมัธยมปลาย มีจำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5 ของทั้งหมด การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมี จำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.25 ของทั้งหมด การศึกษาในระดับอนุปริญญา มี จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.5 ของทั้งหมด และการศึกษาในระดับปริญญาตรีมี จำนวน 9 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.25 ของทั้งหมด (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	86	21.50
มัธยมศึกษาตอนต้น	80	20
มัธยมศึกษาตอนปลาย	38	9.50
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	89	22.25
อนุปริญญา	98	24.50
ปริญญาตรี	9	2.25
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

อาชีพของกลุ่มตัวอย่างจากการศึกษา พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพอาชีวะเกษตรกรรมมี จำนวน 188 ราย คิดเป็นร้อยละ 47 ของทั้งหมด ผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขายมี จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 28 ของทั้งหมด และผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างมี จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 36 ของทั้งหมด ผู้ที่มีงานประจำมี จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของทั้งหมด (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 ประเภทอาชีพ

อาชีพ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
เกษตรกรรม	188	47.00
ค้าขาย	112	28.00
รับจ้าง	75	36.00
งานประจำ	25	20.00
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

การศึกษาจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนจำนวน 1 ถึง 2 คนมีอยู่ 111 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 27.75 ของครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่มีสมาชิกในครัวเรือนจำนวน 3 – 4 คน มีจำนวน 278 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 69.5 ของครัวเรือนทั้งหมด และครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป มีจำนวน 11 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ของครัวเรือนทั้งหมด(ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนสมาชิก	จำนวน(ครัวเรือน)	ร้อยละ
1 – 2 คน	111	27.75
3 – 4 คน	278	69.50
ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป	11	2.75
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

การศึกษาจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงาน พบว่า มีครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงานจำนวน 1 ถึง 2 คนมีอยู่ 194 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 48.5 ของครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่มีสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงานจำนวน 3 – 4 คน มีจำนวน 204 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 51 ของครัวเรือนทั้งหมด และครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงานตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป มีจำนวน 2 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของครัวเรือนทั้งหมด (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในวัยแรงงาน (อายุระหว่าง 15 – 60 ปี)

จำนวนสมาชิกในวัยแรงงาน	จำนวน(ครัวเรือน)	ร้อยละ
1 – 2 คน	194	48.5
3 – 4 คน	204	51
ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป	2	0.5
รวม	400	100

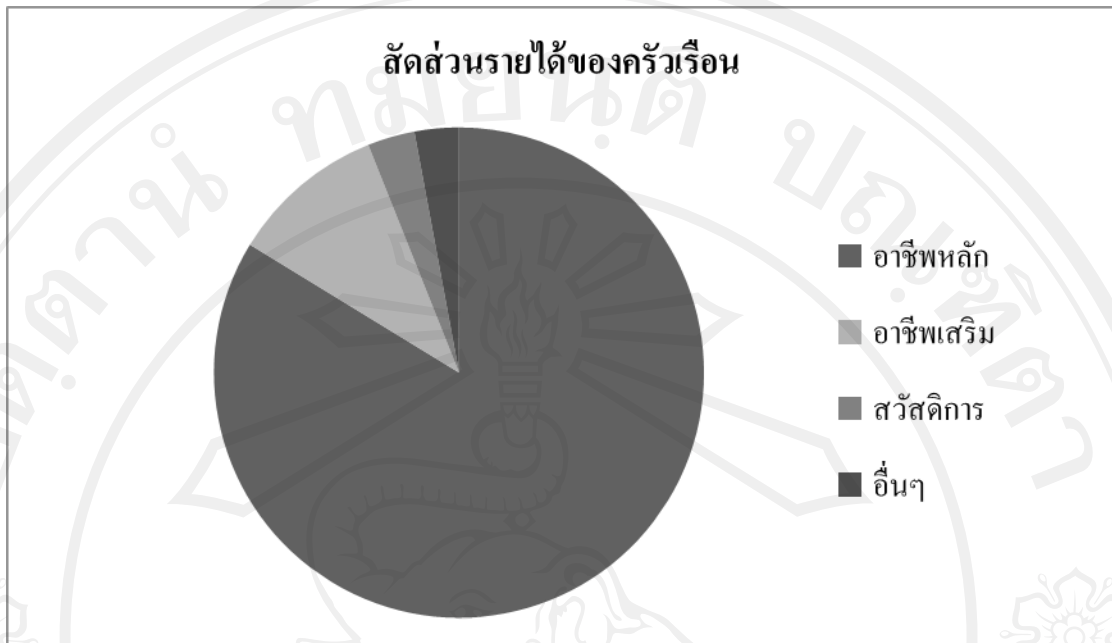
ที่มา: จากการสำรวจ

รายได้ในปีที่ผ่านมาจากการศึกษา พบว่า ครั้วเรือนตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ย 169,300 บาทต่อครั้วเรือน โดยที่ ครั้วเรือนมีรายได้ต่ำกว่า 100,000 บาทต่อปี มีจำนวน 98 ครั้วเรือนคิดเป็นร้อยละ 24.5 ของครั้วเรือนตัวอย่างทั้งหมด ครั้วเรือนมีรายได้ตั้งแต่ 100,001 ถึง 200,000 บาทต่อปี มีจำนวน 194 ครั้วเรือนคิดเป็นร้อยละ 48.5 ของครั้วเรือนตัวอย่างทั้งหมด ครั้วเรือนมีรายได้ต่ำกว่า 200,001 ถึง 300,000 บาทต่อปี มีจำนวน 72 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 18 ของครั้วเรือนตัวอย่างทั้งหมด ครั้วเรือนมีรายได้ตั้งแต่ 300,001 – 400,000 บาทต่อปี มีจำนวน 33 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.25 ของครั้วเรือนตัวอย่างทั้งหมด และครั้วเรือนที่มีรายได้มากกว่า 400,000 บาทต่อปี มีจำนวน 3 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.75 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 รายได้ของครั้วเรือน

รายได้ของครั้วเรือน	จำนวนครั้วเรือน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100,000 บาท ต่อปี	98	24.5
ตั้งแต่ 100,001 – 200,000 บาทต่อปี	194	48.5
ตั้งแต่ 200,001 – 300,000 บาทต่อปี	72	18
ตั้งแต่ 300,001 – 400,000 บาทต่อปี	33	8.25
มากกว่า 400,000 บาทต่อปี	3	0.75
รวม	400	100
รายได้เฉลี่ยต่อปี	169,300	

ที่มา: จากการสำรวจ

รูปที่ 4.1 สัดส่วนรายได้ของครัวเรือน

ที่มา: จากการสำรวจ

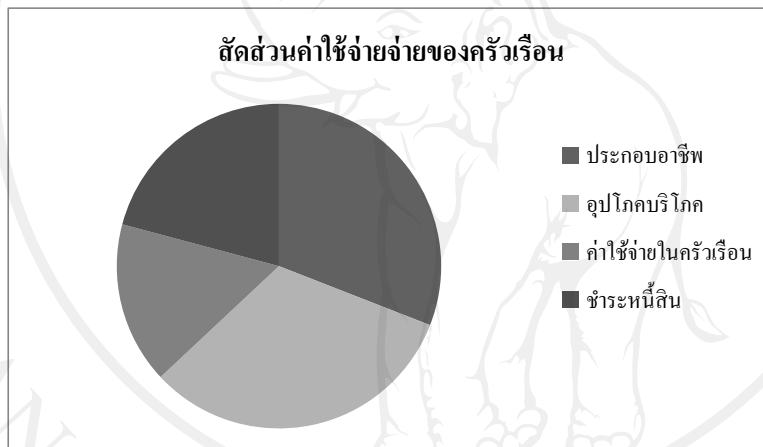
สัดส่วนของรายได้ของครัวเรือนตัวอย่าง พบว่า สัดส่วนรายได้ของครัวเรือน มาจากรายได้หลักที่ได้จากการประกอบอาชีพ เช่น การทำการเกษตร ค่าขาย งานประจำ และการรับจ้างทั่วไป จำนวนร้อยละ 86 รองลงมาได้มาจากการประกอบอาชีพเสริม เช่น การค้าขาย รับจ้างรายวัน คิดเป็นร้อยละ 10.5 รองลงมาเป็นรายได้จากสวัสดิการที่ครัวเรือนได้รับ เช่น เงินช่วยเหลือผู้สูงอายุ เงินฌาปนกิจสงเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 3.2 และรายได้อื่นๆ เช่น เงินจากการเลี้ยงโชค เงินช่วยเหลือจากเรือญาติ คิดเป็นร้อยละ 0.3 (รูปที่ 4.1)

ค่าใช้จ่ายในปีที่ผ่านมาของครัวเรือน พบว่า ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 130,648.5 บาท โดยที่ ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 100,000 บาทต่อปี มีจำนวน 118 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 29.5 ของครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมด ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 100,001 ถึง 200,000 บาทต่อปี มีจำนวน 239 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 59.75 ของครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมด ครัวเรือนมีค่าใช้จ่าย 200,001 ถึง 300,000 บาทต่อปี มีจำนวน 37 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 9.25 ของครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมด ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 300,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 6 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ของครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมด (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 ค่าใช้จ่ายต่อปีของครัวเรือน

ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน	จำนวนครัวเรือน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100,000 บาท ต่อปี	118	29.5
ตั้งแต่ 100,001 – 200,000 บาทต่อปี	239	59.75
ตั้งแต่ 200,001 – 300,000 บาทต่อปี	37	9.25
มากกว่า 300,000 บาทต่อปี	6	1.5
รวม	400	100
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี	130,648.5	

ที่มา: จากการสำรวจ

รูปที่ 4.2 สัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือน

ที่มา: จากการสำรวจ

สัดส่วนของค่าใช้จ่ายของครัวเรือน แบ่งเป็น ค่าใช้จ่ายด้านการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 30.92 ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 32.10 ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 16.12 และค่าใช้จ่ายสำหรับชำระหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 20.85 (รูปที่ 4.2)

4.2 ผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือนในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

4.2.1 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ประมาณค่าประสิทธิภาพการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือนในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือนในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ได้นำมาจากข้อมูลซึ่งประกอบด้วย จำนวนเงินที่ชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองต่องวด รายได้จากการประกอบอาชีพของครัวเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา รายได้จากการลงทุนโดยเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา หนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา เงินเหลือของครัวเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา รายรับของครัวเรือนจากเงินสวัสดิการเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา และสมาชิกในครัวเรือนที่กำลังประกอบอาชีพในครัวเรือน

จากตัวแปรที่ใช้ประมาณค่าประสิทธิภาพ พบว่า จำนวนเงินที่ชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองต่องวดครัวเรือนชำระหนี้สินมากที่สุด 30,000 บาท และต่ำที่สุด 100 บาท โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5,148 บาทต่องวด รายได้จากการประกอบอาชีพของครัวเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา รายได้มากที่สุดจำนวน 500,000 บาทและต่ำที่สุดคือ 20,000 บาทต่อปี โดยเฉลี่ยแล้วมีจำนวน 169,300 บาท รายได้จากการลงทุน โดยเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา มีครัวเรือนที่มีรายได้ คือ 50,000 บาท และต่ำที่สุดคือ ไม่มีรายได้จากการลงทุนเลย แต่โดยรายได้จากการลงทุนโดยเงินกู้ยืมของกองทุนหมู่บ้านเฉลี่ยคือ 10,237 บาท ส่วนของหนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวนมากที่สุดคือ 50,000 บาท และต่ำที่สุดคือ ไม่มีเลย ในส่วนของเงินเหลือของครัวเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา พบว่า มีจำนวนมากที่สุดคือ 300,000 บาท และต่ำที่สุดคือ ไม่มีเงินเหลือ โดยค่าเฉลี่ยของเงินเหลือของครัวเรือนคือ 65,762.75 บาทต่อปี รายรับของครัวเรือนจากเงินสวัสดิการเฉลี่ยในปีที่ผ่านมาของครัวเรือนมากที่สุดคือ 70,000 บาทต่อครัวเรือน และต่ำที่สุดคือไม่ได้รับเงินสวัสดิการเลย โดยเฉลี่ยแล้วเงินสวัสดิการที่ได้คือ 6,405 บาทต่อครัวเรือน และสมาชิกในครัวเรือนที่กำลังประกอบอาชีพมีจำนวนมากที่สุดคือ 5 คน และน้อยที่สุด คือ 1 คน (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและค่าเฉลี่ยของตัวแปรด้านปัจจัย (Input)

ตัวแปร	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย
จำนวนเงินที่ชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง	20,000.00	100	5,148.00
รายได้จากการประกอบอาชีพของครัวเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	500,000.00	20,000	169,300.00
รายได้จากการลงทุนโดยเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	50,000.00	0	10,237.50
หนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	50,000.00	0	13,932.50
เงินเหลือของครัวเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	300,000.00	0	65,762.75
รายรับของครัวเรือนจากเงินสวัสดิการเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	70,000.00	0	6,405.00
สมาชิกในครัวเรือนที่กำลังประกอบอาชีพในครัวเรือน	5	1	2

ที่มา: จากการคำนวณ

ประสิทธิภาพการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือนพิจารณาจากตัวแปรผลผลิต(Output) คือ จำนวนเงินที่ชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และตัวแปรด้านปัจจัยการผลิต(Input) ประกอบด้วยจำนวนเงินที่ชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองต่องวดเป็นตัวแปรด้านผลผลิต และใช้ตัวแปรด้านปัจจัยการผลิตทั้งหมด 6 ตัวแปร ประกอบด้วยรายได้จากการประกอบอาชีพของครัวเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา รายได้จากการลงทุนโดยเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา หนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา เงินเหลือของครัวเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา รายรับของครัวเรือนจากเงินสวัสดิการเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา และสมาชิกในครัวเรือนที่กำลังประกอบอาชีพต่อจำนวนสมาชิกทั้งหมด โดยนำเอาตัวแปรทั้งหมดมาวิเคราะห์เส้นห่อหุ้ม(Data Envelopment Analysis) ด้วยโปรแกรม DEAP Ver. 2.1 พิจารณา แบบ input-orientated VRS DEA เนื่องจาก หน่วยการผลิต หรือครัวเรือนมีการผลิตที่ไม่เป็นการแข่งขันในตลาดแข่งขันสมบูรณ์ และในแต่ละครัวเรือน ไม่ได้มีการแข่งขัน

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้มีจำนวนมาก จึงได้ทำการแบ่งกลุ่มตัวที่ใช้ทำการศึกษาออกเป็น 3 กลุ่มตามช่วงประสิทธิภาพ โดยจะทำการจัดชั้นโดยจำแนกตามระดับประสิทธิภาพของครัวเรือนนั้นๆ จากการจำแนกกลุ่มตามช่วงประสิทธิภาพจะทำการจำแนกออกมาทั้งหมด 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มแรก คือ ครัวเรือนที่ช่วงมีประสิทธิภาพมาก ค่าประสิทธิภาพจะอยู่ในช่วง 0.9001 - 1.0000 กลุ่มที่สอง คือครัวเรือนที่อยู่ในระดับประสิทธิภาพปานกลาง โดยจะมีค่า

ประสิทธิภาพจะอยู่ในช่วง 0.5001 – 0.900 และกลุ่มสุดท้ายคือ ครั้วเรือนที่อยู่ในระดับประสิทธิภาพต่ำ มีค่าประสิทธิภาพจะต่ำกว่า 0.5000

จากครั้วเรือนตัวอย่างที่ได้ทำการพิจารณาจำนวนทั้งหมด 400 ครั้วเรือน พบว่าค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการชำระหนี้สินของครั้วเรือน เท่ากับ ร้อยละ 57.8 เมื่อแบ่งตามช่วงของประสิทธิภาพ พบว่า กลุ่มแรก คือ ครั้วเรือนในช่วงที่มีประสิทธิภาพ ค่าประสิทธิภาพจะอยู่ในช่วง 0.9001 – 1.0000 มีครั้วเรือนที่มีประสิทธิภาพมากจำนวน 69 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 17.25 กลุ่มที่สอง คือครั้วเรือนที่อยู่ในระดับประสิทธิภาพปานกลางโดยมีระดับประสิทธิภาพอยู่ในช่วง 0.5001 – 0.900 มีจำนวนครั้วเรือนที่อยู่ในช่วงนี้จำนวน 198 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 49.5 และกลุ่มสุดท้ายคือ ครั้วเรือนที่อยู่ในระดับประสิทธิภาพต่ำมีค่าประสิทธิภาพจะต่ำกว่า 0.5000 มีจำนวนครั้วเรือนที่อยู่ในช่วงนี้จำนวน 133 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 33.25 (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 จำแนกกลุ่มครั้วเรือนตามจำนวน ร้อยละ ตามช่วงประสิทธิภาพ

ช่วงประสิทธิภาพ	จำนวนครั้วเรือน	ร้อยละ
ระดับประสิทธิภาพต่ำ(ต่ำกว่า 0.5)	133	33.25
ระดับประสิทธิภาพปานกลาง(0.5001 – 0.9000)	198	49.50
ระดับประสิทธิภาพมาก(0.9001 – 1.000)	69	17.25
รวม	400	100.00
ค่าประสิทธิภาพเฉลี่ย		57.8

ที่มา: จากการคำนวณ โดยโปรแกรม DEAP 2.1

จากการสำรวจ พบว่า มีครั้วเรือนที่อยู่ในระดับมีประสิทธิภาพมากทั้งหมด 69 ครั้วเรือน มีจำนวนเงินที่ชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองต่องวดครั้วเรือนชำระหนี้สินอยู่ที่ 1,629.68 บาทต่องวด รายได้จากการประกอบอาชีพของครั้วเรือนเฉลี่ยในปีมีจำนวน 97,304 บาท รายได้จากการลงทุน โดยเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา มีครั้วเรือนที่มีรายได้ คือ 8,123.19 บาท ส่วนของหนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวน 5,173.91 บาท ในส่วนของเงินเหลือของครั้วเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา คือ 33,072.46 บาทของครั้วเรือนจากเงินสวัสดิการเฉลี่ย คือ 7,463.77 บาทต่อครั้วเรือน และสมาชิกในครั้วเรือนที่กำลังประกอบอาชีพเฉลี่ย 1.64 คน (ตารางที่ 4.9)

ครั้วเรือนที่อยู่ในระดับมีประสิทธิภาพปานกลางทั้งหมด 198 ครั้วเรือน มีจำนวนเงินที่ชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองต่องวดครั้วเรือนชำระหนี้สินอยู่ที่ 1,570.81บาทต่องวด

รายได้จากการประกอบอาชีพของครัวเรือนเฉลี่ยในปีมีจำนวน 153,422.11 บาท รายได้จากการลงทุนโดยเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา มีครัวเรือนที่มีรายได้ คือ 9,640.70 บาท ส่วนของหนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวน 15,145.73 บาท ในส่วนของเงินเหลือของครัวเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา คือ 59,518.09 บาทของครัวเรือนจากเงินสวัสดิการเฉลี่ย คือ 6,829.15 บาทต่อครัวเรือน และสมาชิกในครัวเรือนที่กำลังประกอบอาชีพเฉลี่ย 2.33 คน(ตารางที่ 4.9)

ครัวเรือนที่อยู่ในระดับมีประสิทธิภาพต่ำทั้งหมด 133 ครัวเรือน มีจำนวนเงินที่ชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองต่อครัวเรือนชำระหนี้สินอยู่ที่ 1,658.52 บาทต่องวด รายได้จากการประกอบอาชีพของครัวเรือนเฉลี่ยในปีมีจำนวน 45,8691.72 บาท รายได้จากการลงทุนโดยเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา มีครัวเรือนที่มีรายได้ คือ 26,575.18 บาท ส่วนของหนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวน 39,458.64 บาท ในส่วนของเงินเหลือของครัวเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา คือ 180,865.41 บาทของครัวเรือนจากเงินสวัสดิการเฉลี่ย คือ 15,390.97 บาทต่อครัวเรือน และสมาชิกในครัวเรือนที่กำลังประกอบอาชีพเฉลี่ย 6.66 คน(ตารางที่ 4.9)

การวัดประสิทธิภาพการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองโดยการวัดประสิทธิภาพด้านปัจจัยการผลิตซึ่งเป็นการพิจารณาถึงการผลิตโดยใช้ปัจจัยการผลิตต่ำที่สุด พบว่าครัวเรือนที่มีประสิทธิภาพในการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง คือ ครัวเรือนที่สามารถจัดการรายได้ของครัวเรือนในแต่ละด้านมาใช้ชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้าน โดยถึงแม้ว่าครัวเรือนมีรายได้น้อยแต่สามารถชำระเงินกองทุนหมู่บ้านได้มีประสิทธิภาพมากกว่า ครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่า แต่มีประสิทธิภาพการชำระคืนเงินน้อยกว่า

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรของครัวเรือนในแต่ละระดับประสิทธิภาพ

ตัวแปร	ครัวเรือนที่มี ประสิทธิภาพ ต่ำ	ครัวเรือนที่มี ประสิทธิภาพ ปานกลาง	ครัวเรือนที่มี ประสิทธิภาพ มาก
จำนวนเงินที่ชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและ ชุมชนเมือง	1,658.52	1,570.81	1,629.68
รายได้จากการประกอบอาชีพของครัวเรือนเฉลี่ย ในปีที่ผ่านมา	45,8691.72	153,422.11	97,304.00
รายได้จากการลงทุนโดยเงินกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	26,575.18	9,640.70	8,123.19
หนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆ เฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	39,458.64	15,145.73	5,173.91
เงินเหลือของครัวเรือนเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	180,865.41	59,518.09	33,072.46
รายรับของครัวเรือนจากเงินสวัสดิการเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา	15,390.97	6,829.15	7,463.77
สมาชิกในครัวเรือนที่กำลังประกอบอาชีพใน ครัวเรือน	6.66	2.33	1.64

ที่มา: จากการสำรวจ

4.2.2 ผลการศึกษาได้ต่อขนาดของครัวเรือนที่ชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

ผลได้ต่อขนาดเป็นสิ่งที่บอกให้ทราบว่า หากหน่วยผลิตหนึ่งๆ เพิ่มการใช้ปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนเดียวกันแล้ว ผลผลิตที่ได้จะเปลี่ยนไปอย่างไร ถ้าหากขนาดการผลิตอยู่ในช่วงที่ผลได้ต่อขนาดเพิ่มขึ้น ถ้าผลผลิตที่ได้เพิ่มขึ้นมากกว่าขนาดของการเพิ่มปัจจัยการผลิต เช่น ถ้าปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นมากกว่าสองเท่า ก็เรียกว่า ผลได้ต่อขนาดเพิ่มขึ้น (Increasing Returns to Scale) ถ้าผลผลิตที่ได้เพิ่มขึ้นเท่ากับสัดส่วนของการเพิ่มปัจจัยการผลิต เช่น ถ้าปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้นสองเท่าแล้ว ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นสองเท่าด้วย ก็เรียกว่าผลได้ต่อขนาดคงที่ (Constant Returns to Scale) และหากผลผลิตที่ได้เพิ่มขึ้นน้อยกว่าขนาดของการเพิ่ม

ปัจจัยการผลิต เช่น ถ้าปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้นสองเท่า แต่ผลผลิตเพิ่มขึ้นไม่ถึงสองเท่า ก็เรียกว่า ผลได้ต่อขนาดลดลง (Decreasing Returns to Scale)

ผลการศึกษาผลได้ต่อขนาดของครัวเรือนที่ทำการชำระหนี้ทั้งหมด พบว่า ครัวเรือนที่มีขนาดการผลิตที่อยู่ในช่วงผลได้ต่อขนาดเพิ่มขึ้น (Increasing Return to Scale) จำนวน 355 ครัวเรือน ส่วนครัวเรือนที่มีขนาดการผลิตที่อยู่ในช่วงผลได้ต่อขนาดลดลง (Decreasing Return to Scale) จำนวน 22 ครัวเรือน และมีอีก 43 ครัวเรือนที่มีผลได้ต่อขนาดคงที่ (Constant Return to Scale: CRS) (ตารางที่ 4.10)

โดยเมื่อจำแนกตามกลุ่มของช่วงประสิทธิภาพ พบว่า ครัวเรือนอยู่ในระดับประสิทธิภาพต่ำ มีครัวเรือนที่มีผลได้ต่อขนาดเพิ่มขึ้น (IRS) จำนวน 132 ครัวเรือน ไม่มีครัวเรือนที่มีผลได้ต่อขนาดคงที่ (CRS) และครัวเรือนที่มีผลได้ต่อขนาดลดลง (DRS) จำนวน 1 ครัวเรือน ในส่วนของครัวเรือนอยู่ในระดับประสิทธิภาพปานกลางมีครัวเรือนที่มีขนาดการผลิตที่อยู่ในช่วงผลได้ต่อขนาดเพิ่มขึ้น (IRS) จำนวน 169 ครัวเรือน ผลได้ต่อขนาดคงที่ (CRS) จำนวน 13 ครัวเรือน ส่วนครัวเรือนที่มีขนาดการผลิตที่อยู่ในช่วงผลได้ต่อขนาดลดลง (DRS) จำนวน 17 ครัวเรือน ในกลุ่มของครัวเรือนที่มีระดับประสิทธิภาพมาก พบว่า มีครัวเรือนที่มีขนาดการผลิตที่อยู่ในช่วงผลได้ต่อขนาดเพิ่มขึ้น (IRS) จำนวน 34 ครัวเรือน ผลได้ต่อขนาดคงที่ (CRS) จำนวน 30 ครัวเรือน ส่วนครัวเรือนที่มีขนาดการผลิตที่อยู่ในช่วงผลได้ต่อขนาดลดลง (DRS) จำนวน 4 ครัวเรือน (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 ผลได้ต่อขนาดของครัวเรือนที่ทำการชำระหนี้ทั้งหมด

ช่วงประสิทธิภาพ	IRS	CRS	DRS	จำนวนครัวเรือน
ระดับประสิทธิภาพต่ำ (ต่ำกว่า 0.5)	132	-	1	133
ระดับประสิทธิภาพปานกลาง (0.5001 – 0.9000)	169	13	17	198
ระดับประสิทธิภาพมาก (0.9001 – 1.000)	34	30	4	69
รวม	335	43	22	400

ที่มา: จากการคำนวณ

4.2.3 ปัญหาการขาดประสิทธิภาพของการใช้ปัจจัยการผลิต (slack)

ปัญหาการขาดประสิทธิภาพของการใช้ปัจจัยการผลิต (input slack) การพิจารณาหน่วยผลิตที่ทำการผลิตอยู่บนเส้นพรมแดนการผลิตแต่สามารถลดการใช้ปัจจัยการผลิต โดยสามารถผลิตสินค้าได้ในปริมาณเท่าเดิม โดยในการศึกษานี้เป็นการพิจารณาตัวแปรด้านปัจจัยที่มีผลต่อ

ประสิทธิภาพการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือน ในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ค่าเฉลี่ยของการใช้ปัจจัยการผลิตที่มีต่อประสิทธิภาพในการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านของครัวเรือนที่ครัวเรือนต้องมีการลดการใช้ปัจจัยการผลิตเพื่อให้การชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมีประสิทธิภาพโดยค่าเฉลี่ยของจำนวนแรงงานที่ต้องลดลง คือ จำนวนแรงงาน 0.043 คน รายได้หลักของครัวเรือน 9,801.981 บาท รายได้จากสวัสดิการ 2,678.612 บาท หนี้สินจากสถาบันอื่น 4,127.498 บาท เงินเหลือของครัวเรือน 15,773.056 บาท รายได้จากการลงทุนโดยเงินกองทุนหมู่บ้าน 1,506.160 บาท เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการชำระเงินกองทุนหมู่บ้าน โดยเมื่อแยกพิจารณาครัวเรือนตามกลุ่มที่แบ่งจำแนกตามช่วงประสิทธิภาพจะได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้ (ตารางที่ 4.11)

1) ครัวเรือนที่มีระดับประสิทธิภาพการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านมาก

การปรับระดับปัจจัยของการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองผลิตเพื่อให้ครัวเรือนที่อยู่ในช่วงที่มีประสิทธิภาพมากในการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเกิดประสิทธิภาพในการชำระหนี้สิน คือ ครัวเรือนไม่ต้องลดการใช้ปัจจัยด้านสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถทำงานได้เพื่อทำให้การชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเกิดประสิทธิภาพ แต่ในส่วนของรายได้หลักของครัวเรือนควรเพิ่มขึ้น 9,591.159 บาท รายได้จากเงินสวัสดิการควรเพิ่มขึ้น 4,543.529 บาท หนี้สินจากสถาบันอื่นควรเพิ่มขึ้น 1,347.032 บาท เงินเหลือภายในครัวเรือนควรเพิ่มขึ้น 10,942.800 บาท และรายได้จากการลงทุนโดยเงินกู้ยืมจากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองควรเพิ่มขึ้น 1,278.705 บาท (ตารางที่ 4.11)

2) ครัวเรือนที่มีระดับประสิทธิภาพการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านปานกลาง

การปรับระดับปัจจัยของการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองผลิตเพื่อให้ครัวเรือนที่อยู่ในช่วงที่มีประสิทธิภาพปานกลาง ในการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเกิดประสิทธิภาพในการชำระหนี้สิน คือ ครัวเรือนไม่ต้องลดการใช้ปัจจัยด้านสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถทำงานได้เพื่อทำให้การชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเกิดประสิทธิภาพ แต่ในส่วนของรายได้หลักของครัวเรือนควรเพิ่มขึ้น 11,114.550 บาท รายได้จากเงินสวัสดิการควรเพิ่มขึ้น 2,996.634 บาท หนี้สินจากสถาบันอื่นควรเพิ่มขึ้น 5,120.122 บาท เงินเหลือภายในครัวเรือนควรเพิ่มขึ้น 16,450.710 บาท และรายได้จากการลงทุนโดยเงินกู้ยืมจากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองควรเพิ่มขึ้น 1,975.932 บาท (ตารางที่ 4.11)

3) ครัวเรือนที่มีระดับประสิทธิภาพการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองต่ำ

การปรับระดับปัจจัยของการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองผลิตเพื่อให้ครัวเรือนที่อยู่ในช่วงที่มีประสิทธิภาพต่ำในการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเกิดประสิทธิภาพในการชำระหนี้สิน คือ ครัวเรือนไม่ต้องลดการใช้ปัจจัยด้านสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถทำงานได้เพื่อทำให้การชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเกิดประสิทธิภาพ แต่ในส่วนของรายได้หลักของครัวเรือนควรเพิ่มขึ้น 7,957.310บาท รายได้จากเงินสวัสดิการควรเพิ่มขึ้น 1,264.719 บาท หนี้สินจากสถาบันอื่นควรเพิ่มขึ้น 4,092.254 บาท เงินเหลือภายในครัวเรือนควรเพิ่มขึ้น 17,270.140 บาท และรายได้จากการลงทุนโดยเงินกู้ยืมจากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองควรเพิ่มขึ้น 924.803บาท (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ปัญหาการขาดประสิทธิภาพของการใช้ปัจจัยการผลิต (Input Slack)

ประสิทธิภาพ ตัวแปร	ระดับ ประสิทธิภาพ มาก	ระดับ ปานกลาง	ระดับ ต่ำ	รวม
สมาชิกที่ทำงานได้	0.037	0.065	0.011	0.043
รายได้หลัก	9,591.159	11,114.550	7,957.310	9,801.981
เงินสวัสดิการ	4,543.529	2,996.634	1,264.719	2,687.612
หนี้สินจากสถาบันอื่น	1,347.032	5,120.122	4,092.254	4,127.498
เงินเหลือในครัวเรือน	10,942.800	16,450.710	17,270.140	15,773.056
รายได้จากการลงทุน จากกองทุนหมู่บ้านฯ	1,278.705	1,975.932	924.803	1,506.160

ที่มา: จากการคำนวณ

4.2.4 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองทอบิท (Tobit) สำหรับกลุ่มปัจจัยนำเข้า(input) สำหรับการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองทอบิท (Tobit) กลุ่มปัจจัยนำเข้า(input) สำหรับการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ซึ่งในที่นี่จะสังเกตได้ว่า ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.1$ นั้นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ประกอบด้วยปัจจัยสมาชิกในวัยแรงงานของครัวเรือน มีระดับนัยสำคัญที่ 0.000 ปัจจัยด้านรายได้หลักของครัวเรือนเฉลี่ยต่อปี มีระดับนัยสำคัญ 0.093 ปัจจัยด้านรายได้จากสวัสดิการเฉลี่ยต่อปี มีระดับนัยสำคัญ 0.000

และหนี้จากสถาบันการเงินอื่นมีระดับนัยสำคัญ 0.015 นอกจากนั้นเป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมีดังนี้ ปัจจัยด้านเงินเหลือของครัวเรือนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.535 ปัจจัยด้านรายได้จากการลงทุน มีนัยสำคัญ 0.231 (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองทอบิท (Tobit) สำหรับกลุ่มปัจจัยนำเข้า(Input) สำหรับการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

ตัวแปร	Coefficient	Standard Error	b/ St. Er.	P[Z >z]
สมาชิกในวัยแรงงาน	2297.975	453.333	.226	*0.000
รายได้หลัก	-0.009	0.005	5.069	*0.093
สวัสดิการ	0.111	0.022	-1.680	*0.000
หนี้จากสถาบันการเงินอื่น	-0.045	0.018	4.845	*0.015
เงินเหลือในครัวเรือน	0.005	0.009	0.620	0.535
รายได้จากการลงทุนจากเงินกู้ยืม	0.033	0.028	1.197	0.231

ที่มา: จากการสำรวจ และการคำนวณ

(* = มีระดับความเชื่อมั่นที่ $\alpha = 0.01$ หรือระดับความเชื่อมั่นที่ = 90%)

จากค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) สังเกตได้ว่าปัจจัยด้านผลผลิตที่มีความสัมพันธ์ต่อการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในทิศทางเดียวกัน คือ ปัจจัยด้านสมาชิกในครัวเรือน และรายได้จากสวัสดิการของครัวเรือน ในส่วนของปัจจัยด้านผลผลิตที่มีความสัมพันธ์ต่อการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในทิศทางตรงกันข้าม คือ รายได้หลักของครัวเรือน และหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่นๆ ในส่วนของตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง คือ เงินเหลือในครัวเรือน และรายได้จากการลงทุนจากเงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อาจเป็นเพราะเนื่องจากครัวเรือนนำเงินที่เหลือภายในครัวเรือน และเงินรายได้จากการลงทุนโดยเงินกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปใช้ในด้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่การชำระคืนแก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

4.3 สภาพปัญหาการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาสภาพปัญหาการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ทำการศึกษาจากวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือน แนวทางการชำระเงินกองทุนหมู่บ้าน และปัญหาในการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้าน โดยทำการศึกษาจากครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมด 400 ครัวเรือน และสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างและคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านจำนวน 35 ตัวอย่าง เพื่อประกอบการอธิบายผลการศึกษา

4.3.1 วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือน

การสำรวจวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง พบว่า ครัวเรือนมีวัตถุประสงค์ในการขอกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองทั้งหมด 5 วัตถุประสงค์ ประกอบด้วย กู้ยืมเงินเพื่อใช้หมุนเวียนภายในครัวเรือน เพื่อใช้เริ่มต้นหรือหมุนเวียนในธุรกิจ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในครัวเรือน เพื่อใช้ในการเกษตร และเพื่อชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่น หรือชำระหนี้นอกระบบ โดยมีสัดส่วนการกู้ยืมตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ดังนี้

ครัวเรือนมีการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเพื่อใช้จ่ายหมุนเวียนภายในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 33 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด รองลงมา คือ การกู้ยืมเพื่อนำไปชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่นหรือหนี้นอกระบบร้อยละ 24.25 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ลำดับต่อมา คือ การกู้ยืมเงินเพื่อนำไปใช้ในการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 73 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ต่อมาคือ การกู้ยืมเงินเพื่อนำไปเริ่มต้นและใช้จ่ายหมุนเวียนภายในธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 13 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด และลำดับสุดท้าย คือ การกู้ยืมเงินเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตภายในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.50 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 ร้อยละของวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้าน

วัตถุประสงค์การกู้ยืม	จำนวน(ครัวเรือน)	ร้อยละ
เพื่อใช้หมุนเวียนในครัวเรือน	132	33.00
เพื่อใช้ในการเริ่มต้นและใช้จ่ายหมุนเวียนในธุรกิจ	52	13.00
เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตภายในครัวเรือน	46	11.50
เพื่อใช้ในการเกษตร	73	18.25
เพื่อชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่น หรือชำระหนี้นอกระบบ	97	24.25
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3.2 แนวทางการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือน

การสำรวจแนวทางการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง พบว่า แนวทางการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองทั้งหมด 4 แนวทาง ประกอบด้วย แนวทางแรก คือ การชำระคืนเงินกู้ยืมด้วยเงินเดือน หรือรายได้ของตน แนวทางที่สอง คือ การกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆมาเพื่อชำระเงินกองทุนหมู่บ้าน แนวทางที่สามคือ การกู้ยืมเงินนอกระบบมาเพื่อชำระหนี้ และแนวทางอื่นๆ คือ การนำเอารายได้เสริม หรือ ยืมเงินจากเครือญาติมาชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

โดยมีครัวเรือนที่ชำระเงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองด้วยเงินเดือนหรือรายได้ของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 32.75 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ชำระโดยการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 32.50 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ชำระโดยกู้ยืมเงินนอกระบบมาชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 28.75 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด และสุดท้ายคือ ชำระโดยแนวทางอื่นๆ คือ การนำเอารายได้เสริม หรือ ยืมเงินจากเครือญาติมาชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง คิดเป็นร้อยละ 6 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 ร้อยละของแนวทางการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือน

วิธีการชำระเงิน	จำนวนครัวเรือน	ร้อยละ
เงินเดือน หรือ รายได้	131	32.75
กู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นๆ	130	32.50
กู้ยืมจากเงินนอกระบบ	115	28.75
อื่นๆ	24	6.00
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3.3 เปรียบเทียบวัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินและแนวทางการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือนแต่ละอาชีพ

ครัวเรือนที่ทำการกู้ยืมเงินเพื่อใช้จ่ายหมุนเวียนภายในครัวเรือน มีจำนวน 132 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 33 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยประกอบด้วย ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 64 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 48 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 15 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างจำนวน 38 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 28 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด และครัวเรือนที่มีงานประจำจำนวน 15 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยครัวเรือนที่กู้ยืมเงินเพื่อใช้จ่ายหมุนเวียนภายในครัวเรือน มากที่สุด คือ ครัวเรือนที่

ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เนื่องจาก ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีรายได้ที่ไม่แน่นอน โดยที่รายได้ของครัวเรือนขึ้นอยู่กับการขายผลผลิตในแต่ละครั้ง แต่ครัวเรือนมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินภายในครอบครัวจำนวนมากในแต่ละเดือน (ตารางที่ 4.15)

ครัวเรือนที่ทำการกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการเริ่มต้นและใช้จ่ายหมุนเวียนในธุรกิจ มีจำนวน 52 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 13 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยประกอบด้วย ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 5 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 9 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย โดยไม่มีครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง และครัวเรือนที่มีงานประจำกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการเริ่มต้นและใช้จ่ายหมุนเวียนในธุรกิจ โดยครัวเรือนที่กู้ยืมเงินเพื่อใช้จ่ายหมุนเวียนภายในครัวเรือน มากที่สุด คือ ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย เนื่องจาก ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขายมีความจำเป็นต้องทำการใช้จ่ายเงินเพื่อการดำเนินธุรกิจ (ตารางที่ 4.15)

ครัวเรือนที่ทำการกู้ยืมเงินเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตภายในครัวเรือน มีจำนวน 46 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 33 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยประกอบด้วย ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 25 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 55 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และครัวเรือนที่มีงานประจำจำนวนมีจำนวนที่กู้ยืมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในครัวเรือนเท่ากันอาชีพละ 7 ครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ 15 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยรวมทั้งคิดเป็นร้อยละ 45 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดที่กู้ยืมเงินเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตภายในครัวเรือน โดยครัวเรือนที่กู้ยืมเงินเพื่อใช้จ่ายหมุนเวียนภายในครัวเรือน มากที่สุด คือ ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง (ตารางที่ 4.15)

ครัวเรือนที่ทำการกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการเกษตรมีจำนวน 73 ครัวเรือน โดยเป็นครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรทั้งหมดที่กู้ยืมเพื่อใช้ในการเกษตร โดยครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรมักจะกู้ยืมเพื่อการเกษตรในช่วงฤดูกาลเพาะปลูก นอกจากนี้ ครัวเรือนที่ทำการกู้ยืมเงินเพื่อชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่น หรือชำระหนี้ในระบบ มีจำนวน 97 คิดเป็นร้อยละ 24.25 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยประกอบด้วย ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 39 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 43 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 44 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 12 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 13 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด และครัวเรือนที่มีงานประจำจำนวน 3 ครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ 3 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยครัวเรือนที่กู้ยืมเงินเพื่อใช้จ่ายหมุนเวียนภายในครัวเรือน มากที่สุด คือ ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบวัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินในแต่ละอาชีพ

วัตถุประสงค์การกู้ยืม	เกษตรกร	ค้าขาย	รับจ้าง	งานประจำ	รวม
เพื่อใช้หมุนเวียนในครัวเรือน	64 (0.48)	15 (0.11)	38 (0.28)	15 (0.11)	132
เพื่อใช้ในการเริ่มต้นและใช้ จ่ายหมุนเวียนในธุรกิจ	5 (0.09)	47 (0.91)	0 (0.00)	0 (0.00)	52
เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ภายในครัวเรือน	7 (0.15)	7 (0.15)	25 (0.55)	7 (0.15)	46
เพื่อใช้ในการเกษตร	73 (1.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	73
เพื่อชำระหนี้สินจากสถาบัน การเงินอื่น หรือชำระหนี้ นอกระบบ	39 (0.40)	43 (0.44)	12 (0.13)	3 (0.03)	97
รวม	188	112	75	25	400

ที่มา: จากการสำรวจ

ครัวเรือนที่ชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองโดยใช้เงินเดือนหรือรายได้ของตน มีจำนวน 131 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 32.75 ของครัวเรือนทั้งหมด ประกอบด้วย ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 11 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 8 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 43 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 32 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างจำนวน 56 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 43 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด และครัวเรือนที่มีงานประจำจำนวน 21 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 12 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างจะมีการชำระเงินโดยใช้เงินเดือนหรือรายได้ตนในการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมากที่สุด เนื่องจากครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างจะมีรายได้ที่แน่นอน (ตารางที่ 4.16)

ครัวเรือนที่ชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองโดยใช้จากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆ มีจำนวน 130 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 32.50 ของครัวเรือนทั้งหมด ประกอบด้วย ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 87 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 67 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 26 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างจำนวน 13 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 10 ของ

จำนวนครัวเรือนทั้งหมด และครัวเรือนที่มีงานประจำจำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด (ตารางที่ 4.16)

ครัวเรือนที่ชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองโดยใช้จากการกู้เงินนอกระบบ มีจำนวน 115 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 28.75 ของครัวเรือนทั้งหมด ประกอบด้วย ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 66 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 57 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 43 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 37 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างจำนวน 6 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 5 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด และไม่มีครัวเรือนที่มีงานประจำ ที่ชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองโดยการกู้ยืมเงินนอกระบบ (ตารางที่ 4.16)

ครัวเรือนที่ชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองโดยแนวทางอื่นๆ เช่น การประกอบอาชีพเสริม หรือการกู้ยืมเงินจากญาติ มีจำนวน 24 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6 ของครัวเรือนทั้งหมด โดยทั้งหมดเป็นครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร ทั้งหมด เนื่องจาก ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรจะมีรายได้ของครัวเรือนที่ไม่แน่นอนทำให้ครัวเรือนต้องหารายได้เพิ่มเติมโดยการประกอบอาชีพเสริม หรือในบางรายทำการกู้ยืมจากญาติเพื่อนำมาชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในแต่ละอาชีพ

แนวทางการชำระเงิน	เกษตรกร	ค้าขาย	รับจ้าง	งานประจำ	รวม
เงินเดือน หรือ รายได้	11 (0.08)	43 (0.32)	56 (0.43)	21 (0.12)	131
กู้ยืมจากสถาบันการเงิน อื่นๆ	87 (0.67)	26 (0.20)	13 (0.10)	4 (0.03)	130
กู้ยืมจากเงินนอกระบบ	66 (0.57)	43 (0.37)	6 (0.05)	0 (0.00)	115
อื่นๆ	24 (1.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	24
รวม	188	112	75	25	400

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3.4 การกู้ยืมเงินและชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในแต่ละอาชีพ

1) ครั้วเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ครั้วเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเพื่อนำไปใช้ในการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 38.82 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด รองลงมา คือ เพื่อใช้จ่ายหมุนเวียนภายในครั้วเรือนคิดเป็นร้อยละ 34.04 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด ลำดับต่อมาการกู้ยืมเพื่อนำไปชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่นหรือหนี้นอกระบบร้อยละ 20.74 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด ต่อมาคือ การกู้ยืมเงินเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตภายในครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.50 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมดและลำดับสุดท้าย คือ การกู้ยืมเงินเพื่อนำไปเริ่มต้นและใช้จ่ายหมุนเวียนภายในธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 13 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 สัดส่วนวัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินของครั้วเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

วัตถุประสงค์การกู้ยืม	จำนวน(ครั้วเรือน)	ร้อยละ
เพื่อใช้หมุนเวียนในครั้วเรือน	64	34.04
เพื่อใช้ในการเริ่มต้นและใช้จ่ายหมุนเวียนในธุรกิจ	5	2.65
เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตภายในครั้วเรือน	7	3.72
เพื่อใช้ในการเกษตร	73	38.82
เพื่อชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่น หรือชำระหนี้นอกระบบ	39	20.74
รวม	188	100

ที่มา: จากการสำรวจ

ครั้วเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีแนวทางในการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยครั้วเรือนที่ชำระเงินโดยใช้เงินเดือนหรือรายได้ คิดเป็นร้อยละ 5.85 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด ครั้วที่ชำระโดยการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 46.27 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด ครั้วเรือนที่ชำระเงินกองทุนหมู่บ้านโดยการกู้ยืมเงินนอกระบบ คิดเป็น ร้อยละ 35.10 และครั้วเรือนที่ชำระเงินโดยแนวทางอื่นๆ เช่น การประกอบอาชีพเสริม กู้ยืมเงินจากญาติ หรือขอเดือนการชำระเงิน คิดเป็นร้อยละ 12.76 (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 แนวทางการชำระหนี้สินของครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

วิธีการชำระเงิน	จำนวนครัวเรือน	ร้อยละ
เงินเดือน หรือ รายได้	11	5.85
กู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นๆ	87	46.27
กู้ยืมจากเงินนอกระบบ	66	35.10
อื่นๆ	24	12.76
รวม	188	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

การชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จะมีการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินกู้ยืมอื่นหรือกู้ยืมเงินนอกระบบมาชำระคืนเงิน เพื่อรักษาสีทธิในการกู้ยืมเงินของตนในครั้งต่อไป และบางครัวเรือนจะขอเลื่อนการชำระเงินหรือผิดนัดการชำระเงิน เนื่องจากครัวเรือนมีรายได้ที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับการขายผลผลิต ทำให้ไม่สามารถชำระเงินได้ตรงตามที่กำหนดไว้

2) ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย

ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขายมีการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อนำไปเริ่มต้นและใช้จ่ายหมุนเวียนภายในธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 41.96 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด รองลงมา คือ เพื่อนำไปชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่นหรือหนี้นอกระบบคิดเป็นร้อยละ 38.39 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ลำดับต่อมาการกู้ยืม เพื่อใช้จ่ายหมุนเวียนภายในครัวเรือนร้อยละ 13.39 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ต่อมาคือ การกู้ยืมเงินเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตภายในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดและไม่มีครัวเรือนที่ทำ การกู้ยืมเงินเพื่อนำไปใช้ใน (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 วัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินของครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย

วัตถุประสงค์การกู้ยืม	จำนวน(ครัวเรือน)	ร้อยละ
เพื่อใช้หมุนเวียนในครัวเรือน	15	13.39
เพื่อใช้ในการเริ่มต้นและใช้จ่ายหมุนเวียนในธุรกิจ	47	41.96
เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตภายในครัวเรือน	7	6.25
เพื่อใช้ในการเกษตร	0	0
เพื่อชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่น หรือชำระหนี้ในระบบ	43	38.39
รวม	112	100

ที่มา: จากการสำรวจ

ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขายมีแนวทางในการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยครัวเรือนที่ชำระเงินโดยใช้เงินเดือนหรือรายได้ คิดเป็นร้อยละ 38.39 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ชำระโดยการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 23.21 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ชำระเงินกองทุนหมู่บ้านโดยการกู้ยืมเงินในระบบ คิดเป็น ร้อยละ 38.39 ของครัวเรือนทั้งหมด (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 แนวทางการชำระหนี้สินของครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย

วิธีการชำระเงิน	จำนวนครัวเรือน	ร้อยละ
เงินเดือน หรือ รายได้	43	38.39
กู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นๆ	26	23.21
กู้ยืมจากเงินในระบบ	43	38.39
อื่นๆ	0	0.00
รวม	112	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

การชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย จะทำการชำระโดยรายได้ของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากรายได้ของครัวเรือนขึ้นอยู่กับการค้าขายในแต่ละช่วง ทำให้ไม่สามารถชำระหนี้สินได้ตรงตามกำหนด โดยบางครัวเรือนจะกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินกู้ยืมอื่นหรือกู้ยืมจากเงินในระบบ มาชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านเพื่อรักษาสิทธิในการกู้ยืมเงินของตนในครั้งต่อไป

3) ครั้วเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

ครั้วเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อใช้หมุนเวียนในครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 50.66 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด รองลงมา คือ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด สุดท้ายคือ การกู้ยืม เพื่อชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่น หรือชำระหนี้ในระบบ คิดเป็นร้อยละ 16.00 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด โดยไม่มีครั้วเรือนที่กู้ยืมเพื่อการเริ่มต้นในธุรกิจและเพื่อใช้ในการเกษตร

(ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 วัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินของครั้วเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

วัตถุประสงค์การกู้ยืม	จำนวน(ครั้วเรือน)	ร้อยละ
เพื่อใช้หมุนเวียนในครั้วเรือน	38	50.66
เพื่อใช้ในการเริ่มต้นและใช้จ่ายหมุนเวียนในธุรกิจ	0	0.00
เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตภายในครั้วเรือน	25	33.33
เพื่อใช้ในการเกษตร	0	0.00
เพื่อชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่น หรือชำระหนี้ในระบบ	12	16.00
รวม	75	100

ที่มา: จากการสำรวจ

ครั้วเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีแนวทางในการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยครั้วเรือนที่ชำระเงินโดยใช้เงินเดือนหรือรายได้ คิดเป็นร้อยละ 74.66 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด ครั้วเรือนที่ชำระโดยการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 17.33 ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด ครั้วเรือนที่ชำระเงินกองทุนหมู่บ้านโดยการกู้ยืมเงินในระบบ คิดเป็น ร้อยละ 8.01 ของครั้วเรือนทั้งหมด (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 แนวทางการชำระหนี้สินของครัวเรือน

วิธีการชำระเงิน	จำนวนครัวเรือน	ร้อยละ
เงินเดือน หรือ รายได้	56	74.66
กู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นๆ	13	17.33
กู้ยืมจากหนี้นอกระบบ	6	8.01
อื่นๆ	0	0
รวม	75	100

ที่มา: จากการสำรวจ

การชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างประจำและรับจ้างรายวัน จะมีการชำระเงินที่ตรงเวลาเนื่องจากครัวเรือนมีรายได้ที่แน่นอน

4) ครัวเรือนที่มีงานประจำ

ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อใช้หมุนเวียนในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด รองลงมา คือ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คิดเป็นร้อยละ 28 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด สุดท้ายคือ การกู้ยืม เพื่อชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่น หรือชำระหนี้นอกระบบ คิดเป็นร้อยละ 12.00 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยไม่มีครัวเรือนที่กู้ยืมเพื่อการเริ่มต้นในธุรกิจและเพื่อใช้ในการเกษตร (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 วัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินของครัวเรือนที่มีงานประจำ

วัตถุประสงค์การกู้ยืม	จำนวน(ครัวเรือน)	ร้อยละ
เพื่อใช้หมุนเวียนในครัวเรือน	15	60.00
เพื่อใช้ในการเริ่มต้นและใช้จ่ายหมุนเวียนในธุรกิจ	0	0.00
เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตภายในครัวเรือน	7	28.00
เพื่อใช้ในการเกษตร	0	0.00
เพื่อชำระหนี้สินจากสถาบันการเงินอื่น หรือชำระหนี้นอกระบบ	3	12.00
รวม	25	100

ที่มา: จากการสำรวจ

ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีแนวทางในการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยครัวเรือนที่ชำระเงินโดยใช้เงินเดือนหรือรายได้ คิดเป็นร้อยละ 84.00 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ครัวเรือนที่ชำระโดยการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 16.00

ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยไม่มีครัวเรือนที่ชำระเงินกองทุนหมู่บ้าน โดยการกู้ยืมเงินนอกระบบ และแนวทางอื่นๆ (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 แนวทางการชำระหนี้สินของครัวเรือนที่มีงานประจำ

วิธีการชำระเงิน	จำนวนครัวเรือน	ร้อยละ
เงินเดือน หรือ รายได้	21	84.00
กู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นๆ	4	16.00
กู้ยืมจากหนี้นอกระบบ	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00
รวม	25	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

การชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของครัวเรือนที่มีงานประจำ จะมีการชำระหนี้ที่ตรงเวลาเนื่องจากครัวเรือนมีรายได้ที่แน่นอนเช่นเดียวกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง แต่มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆมาชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้าน

4.3.5 จำแนกลักษณะของการชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

1) ลักษณะการชำระคืนตามอาชีพของครัวเรือน

ลักษณะการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตามวิธีการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองโดยที่ ลักษณะการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตามอาชีพของครัวเรือน มีครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรมมีการชำระหนี้ครบตามกำหนดจำนวน 36 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 22 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 19 ของจำนวนครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรมทั้งหมด และมีค้างการชำระเงินจำนวน 152 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 36 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 81 ของจำนวนครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรมทั้งหมด ในส่วนของครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขายมีการชำระหนี้ครบตามกำหนดจำนวน 46 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 28 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 41 ของจำนวนครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขายทั้งหมด และมีค้างการชำระเงินจำนวน 66 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 28 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 59 ของจำนวนครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขายทั้งหมด (ตารางที่ 4.25) และครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีการชำระหนี้ครบตามกำหนดจำนวน 56 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 34 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 74 ของจำนวนครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั้งหมด และมีค้างการชำระเงินจำนวน 19 ครัวเรือน

คิดเป็นร้อยละ 8 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 26 ของจำนวนครัวเรือนที่ประกอบอาชีพอาชีพรับจ้างทั้งหมด ในส่วนของครัวเรือนที่มีงานประจำมีการชำระเงินครบตามกำหนดจำนวน 25 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 15 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนครัวเรือนที่มีงานประจำทั้งหมด และไม่มีครัวเรือนที่ค้างการ (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 ลักษณะการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตามอาชีพของครัวเรือน

อาชีพ	การชำระเงิน		รวม
	ครบ	ค้างชำระเงิน	
เกษตรกร	36 (0.19)* (0.22)**	152 (0.81)* (0.36)***	188 (1.00)*
ค้าขาย	46 (0.41)* (0.28)**	66 (0.59)* (0.28)***	112 (1.00)*
รับจ้าง	56 (0.74)* (0.34)**	19 (0.26)* (0.08)***	75 (1.00)*
งานประจำ	25 (1.00)* (0.15)**	0 (0.00)* (0.00)***	25 (1.00)*
รวม	163 (0.41)*	237 (0.59)*	400 (1.00)

ที่มา: จากการสำรวจ *สัดส่วนของการชำระเงินครบกำหนดและค้างชำระในแต่ละอาชีพ

สัดส่วนของอาชีพที่การชำระเงินครบตามกำหนด *สัดส่วนของอาชีพที่ค้างชำระเงิน

จากการศึกษา พบว่า ครัวเรือนที่มีสัดส่วนของการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองครบตามกำหนดมากที่สุด คือ ครัวเรือนที่มีงานประจำ รองลงมา คือ ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย และเกษตรกร ตามลำดับ ในส่วนของสัดส่วนของการค้างชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้าน มากที่สุด คือ ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร รองลงมา คือ ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค้าขาย และครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ตามลำดับ โดยที่ครัวเรือนที่มีงานประจำไม่มีการค้างชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

1) ลักษณะการชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ตามวิธีการชำระคืนเงิน

มีครัวเรือนที่ชำระเงินโดยใช้เงินเดือนหรือรายได้ของครัวเรือน มีครัวเรือนที่ชำระเงินครบตามกำหนดจำนวน 77 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 47 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 59 ของจำนวนครัวเรือนที่ชำระเงินโดยใช้เงินเดือนหรือรายได้ทั้งหมด และมีค้างการชำระเงินจำนวน 54 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 23 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 41 ของจำนวนครัวเรือนที่ชำระเงินโดยใช้เงินเดือนหรือรายได้ในส่วนของครัวเรือนที่ชำระเงินโดยกู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นๆ ชำระเงินครบตามกำหนดจำนวน 54 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 33 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 42 ของจำนวนครัวเรือนที่ชำระเงินโดยกู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นๆ ทั้งหมด และมีค้างการชำระเงินจำนวน 76 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 32 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 58 ของจำนวนครัวเรือนที่ชำระเงินโดยกู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นๆ (ตารางที่ 4.26)

ครัวเรือนที่ชำระเงินการกู้ยืมเงินนอกระบบ มีครัวเรือนที่ชำระเงินครบตามกำหนดจำนวน 23 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 14 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนครัวเรือนที่ชำระเงินการกู้ยืมเงินนอกระบบ ทั้งหมด และมีค้างการชำระเงินจำนวน 92 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 39 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนครัวเรือนที่ชำระเงินการกู้ยืมเงินนอกระบบ ในส่วนของครัวเรือนที่ชำระเงินโดยวิธีการอื่นๆ มีการชำระเงินครบตามกำหนดจำนวน 9 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 38 ของจำนวนครัวเรือนที่ชำระเงินโดยวิธีการอื่นๆ ทั้งหมด และมีค้างการชำระเงินจำนวน 15 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6 ของครัวเรือนทั้งหมด และ คิดเป็นร้อยละ 62 ของจำนวนครัวเรือนที่ชำระเงินโดยวิธีการอื่นๆ (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 ลักษณะการชำระคืนเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตามวิธีการชำระคืนเงินของครัวเรือน

วิธีการชำระเงิน	การชำระเงิน		รวม
	ครบ	ค้างชำระเงิน	
เงินเดือน หรือ รายได้	77 (0.59)* (0.47)**	54 (0.41)* (0.23)**	131 (1.00)*
กู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นๆ	54 (0.42)* (0.33)**	76 (0.58)* (0.32)**	130 (1.00)*
กู้ยืมจากหนี้นอกระบบ	23 (0.20)* (0.14)**	92 (0.80)* (0.39)**	115 (1.00)*
อื่นๆ	9 (0.38)* (0.06)**	15 (0.62)* (0.06)**	24 (1.00)*
รวม	163	237	400 (1.00)

ที่มา: จากการสำรวจ *สัดส่วนของการชำระคืนครบกำหนดและค้างชำระในแต่ละแนวทางการชำระเงิน **สัดส่วนของแนวทางการชำระเงินตามกำหนด ***สัดส่วนของแนวทางการชำระเงินที่ค้างชำระ

ครัวเรือนที่มีการชำระหนี้สินได้ตรงตามกำหนดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทแรกคือ ผู้กู้เงินที่ชำระหนี้สินโดยใช้เงินจากรายได้ หรือเงินเดือนของตนเอง โดยส่วนใหญ่ นั้นผู้ที่ชำระคืนเงินในกลุ่มนี้จะเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เนื่องจากผู้กู้ในกลุ่มนี้มีรายได้ที่แน่นอน ประเภทที่สองคือ ผู้กู้ที่ชำระเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองโดยการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆ และกู้ยืมเงินนอกระบบ โดยจากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจากคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน พบว่า เมื่อถึงกำหนดการชำระหนี้ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ผู้ผู้ที่กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆ หรือหนี้นอกระบบมาชำระหนี้กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของตนเอง และ จะทำการทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองทันทีหลังจากชำระหนี้สินแล้วเพื่อนำ

เงินไปชำระคืนหนี้สินแก่สถาบันการเงินอื่นๆ หรือหนี้นอกระบบที่ตนเองไปกู้ยืมมา ในส่วนของกลุ่มผู้กู้ที่มีการชำระหนี้ไม่ครบตามกำหนดการชำระหนี้ส่วนใหญ่เป็นครัวเรือนที่มีวิธีการชำระหนี้เงินกองทุนหมู่บ้าน โดยการกู้ยืมเงินนอกระบบและกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆ เพื่อมาชำระหนี้เงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

4.3.6 สาเหตุของปัญหาการชำระหนี้เงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

สาเหตุของปัญหาการชำระหนี้เงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากครัวเรือนที่กู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจำนวน 35 ตัวอย่าง ประกอบด้วย ครัวเรือนที่กู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจำนวน 28 ตัวอย่าง และจากคณะกรรมการจำนวน 7 ตัวอย่าง

การสัมภาษณ์เชิงลึกจากตัวอย่างจำนวน 35 ราย ทำให้สามารถแบ่งสาเหตุของปัญหา คือ

1) สาเหตุจากครัวเรือน โดยจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 24 ตัวอย่าง จากทั้งหมด 35 ตัวอย่าง ระบุว่าสาเหตุของปัญหาการชำระหนี้เงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่เกิดจากครัวเรือน คือ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 ตัวอย่าง ระบุว่า ปัญหาการชำระหนี้เงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่เกิดจากครัวเรือน เกิดจากครัวเรือนนำเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปใช้จ่ายไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ เช่น ครัวเรือนบางรายขอกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเพื่อนำไปใช้ลงทุนหรือหมุนเวียนในกิจการ แต่กลับนำไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย หรือนำไปชำระหนี้สินที่ก่อขึ้นจากสถาบันการเงินอื่นๆ ทำให้ไม่เกิดการสร้างรายได้เพื่อนำมาชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของตนเอง และจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 ตัวอย่าง ระบุว่า ปัญหาการชำระหนี้เงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่เกิดจากครัวเรือน เกิดจากรายได้ของครัวเรือน จะมีรายได้ที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับการขายสินค้าหรือผลผลิตในแต่ละฤดูกาล ในช่วงที่กิจการค้าขายหรือขายผลผลิตประสบผลขาดทุนหรือขาดเงินหมุนเวียนในกิจการ ผู้กู้จะกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นหรือกู้ยืมเงินนอกระบบมาเพื่อชำระหนี้สินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง หรือจะทำการขอขยายเวลาการชำระหนี้สิน

2) สาเหตุจากคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 26 ตัวอย่าง จากทั้งหมด 35 ตัวอย่าง ระบุว่าสาเหตุของปัญหาการชำระหนี้เงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่เกิดจากคณะกรรมการกองทุน โดย ปัญหาที่เกิดจากคณะกรรมการกองทุนฯ คือ มีการติดตามวัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินที่น้อยเกินไปทำให้คณะกรรมการกองทุนฯ ไม่ทราบถึงการนำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของการกู้เงิน ทำให้คณะกรรมการไม่สามารถประเมินแหล่งเงินทุนที่ครัวเรือนจะนำเงินมาชำระคืนแก่สถาบัน โดยในบางรายที่นำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การกู้

เงิน อาจนำเงินจากแหล่งเงินกู้อื่นที่ไม่ใช่จากการนำเงินกู้ยืมไปสร้างรายได้มาชำระคืน และ จะกู้เงินจากสถาบันการเงินอื่นมาชำระเงินกู้ยืมจากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยบางรายทำจะกระทั่ง เกิดหนี้สินซ้ำซ้อน จนกระทั่งไม่สามารถหลุดพ้นจากการเป็นหนี้ในระบบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved